

[Westergaard Andersen.]

brugt; det vil nævnet selv kunne beskytte sig imod. Med denne lov skabes der forudsætninger for færre straffe ved at udstrække området for anvendelse af disciplinarmidler.

Et mindretal, venstre og konservative, er blevet så nervøse for indskrænkningen af disciplinarmidlet tilbageholdelse på tjenestestedet fra maksimalt 3 uger til 14 dage, at det stiller forslag om fastholdelse af helt op til 3 ugers tilbageholdelse, og vi har jo netop hørt argumenterne herfor. Skal man vurdere dette, må det sammenholdes med, at den mildeste straf er 7 dages hæfte. Udviklingen på tjenestestederne går i retning af, at mandskabet ikke er på tjenestestederne uden for selve tjenesten. Vi har andre steder diskuteret, hvilke følger det må få for kaserneforholdene; det er i høj grad affolkede områder uden for tjenesten, og derfor kommer tilbageholdelse i højere grad i nutiden til at virke som isolation, end det har gjort tidligere, og mere end 14 dages isolation i en tom kaserne er jeg overbevist om vil af alle blive følt som en stærkere straf end 7 dages hæfte.

Jeg vil beklage, at ministeren i et svar har fulgt en gammeldags, forbenet embedsmandstankegang og har fortolket, at 3 ugers tilbageholdelse skulle svare til 7 dages hæfte. Livet er anderledes, og jeg tror, det vil slå igennem i praksis på trods af ministerens her uheldige anvisning.

Vi anbefaler at stemme imod venstres og de konservatives ændringsforslag, ligesom SF's ændringsforslag til den militære retsplejelov, der er lige så dårligt underbygget som det til den militære straffelov.

Vi havde gerne set, at retsplejelovens § 14 var blevet ændret, så den mulighed, der er for, at de meniges skabe gennemrodes uden retskendelse, blev lukket. Det strider efter min overbevisning imod god tone i mange hjem for den aldersklasses vedkommende, som er blevet indkaldt. Men også her har vi talt for døve øren, og tanken må da vente, indtil nutiden indhenter den ministerielle tankegang.

Afsluttende gør jeg endnu en gang opmærksom på de mange optrykte minister-svar i bilagshæftet og henstiller til ministeren, at de må komme hver eneste talsmand i hænde for fremtiden. Der står — og det vil

ministeren vel sidst af alle bestride — mange nyttige ting at få forstand af.

Vi får med disse love gennemført et lovgivningsarbejde, som er præget af mange forbedringer. Vi har, som det er fremgået, stadig enkelte indvendinger, men alt i alt er her præsteret en meget væsentlig modernisering. Med de mange tidssvarende forbedringer, som disse lovforslag byder på, er det radikale venstre helt parat til at tage medansvar for at føre dem igennem til lov.

Poul Dam: Det kan ikke være ukendt for dette høje ting, at socialistisk folkeparti ikke er tilhænger af militæret. Vi mener, at det er en overflødig institution, og vi kunne for så vidt ud fra dette synspunkt sige, at det ikke kommer os ved, om vi har en særlig militær straffelov og militær retsplejelov.

Det ville imidlertid være forkert. Et stort flertal i dette ting opretholder mod bedre overbevisning et dansk militær, og så må vi være med til at skabe fornuftige forhold inden for de rammer, som vi kan være med til.

Jeg sagde „mod bedre overbevisning“, for det er jo fuldstændig klart, når man hører ordførerne i denne sag — som i enhver sag, der berører militæret — at der ikke er noget parti i denne sal, der tror på, at det danske militær er nogen nytte til. Man har det, fordi man skal have det, fordi man tror, man skal have det, fordi man mener, at man kan besværges nogle magter med at have det. Hr. Westergaard Andersen omtalte jo sådan en situation med en krig i Danmark, og det var klart, at det var noget, der varede i ganske få dage, og København ville blive sønderskudt og alt sådan noget.

Det er klart, det er dette, man opretholder militæret til. Man tror ikke på det, men man ønsker ikke desto mindre at opretholde fortidens skel mellem det civile og det militære. Ganske vist siger man den ene gang efter den anden, at vi har brug for et militær, der er mere moderne, der er mere civilt, hvor forholdene nærmer sig den almindelige borgerlige tilværelse så meget som muligt, men når det kommer til stykket, vil man altså ikke tage konsekvenserne af det. Hr. Westergaard Andersen nævnte dette rædsomme med, at der blev rodet i skabene, og det kunne unge mennesker ikke lide andre